

HOTĂRÎRE

06 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Nr. 136/20

Completul de admisibilitate nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componența:

Președinte - Elena Covalenco
Membrii - Victor Boico
- Olesea Plotnic

examinînd admisibilitatea contestației declarate de către cet. Sandulachi Pantelei, împotriva deciziei Inspecției judiciare din 21 aprilie 2015, în privința judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Anton Marina, Cotruță Iurie și Clim Eugeniu,

C O N S T A T Ă :

La 08 aprilie 2015, cet. Sandulachi Pantelei a adresat Consiliului Superior al Magistraturii o sesizare, prin care a solicitat tragerea la răspundere a judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Anton Marina Cotruță Iurie și Clim Eugeniu pentru emiterea deciziei din 21 mai 2014, deciziei suplimentare din 10 iulie 2014 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Busuioc Nicolae, Sandulache Pantelei și Sandulache Raisa împotriva BC „Universalbank” SA, cu privire la încasarea sumei, recunoașterea nulității contractului de gaj și încasarea prejudiciului material și moral care, în viiunea sa, sunt ilegale, prin ce judecătorii vizați au săvîrșit infracțiunile prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b), d), art. 332 alin.(2) lit. b), art. 307 alin.(1) Cod penal și art. 2 alin.(2), (3), art. 4 alin. (1), art.5 lit. a), f), art.9 alin.(3) din Codul de etică al judecătorului.

Prin decizia Inspecției judiciare din 21 aprilie 2015, a fost respinsă, ca vădit neîntemeiată, sesizarea cet. Sandulachi Pantelei, pe motiv că în urma verificărilor efectuate s-a constatat că, dezacordul autorului sesizării cu examinarea cauzei civile și cererii de recuzare a judecătorului M. Anton, demersurile și deciziile instanței de apel emise la 21 mai 2014 și 10 iulie 2015, nu este bazat pe un act de justiție a instanței de judecată ierarhic superioare, prin care ar fi fost constatat faptul că instanța de judecată la examinarea cauzei a aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația contrar practicii uniforme sau a încălcat normele imperative ale legislației în procesul de îndeplinire a justiției. Mai mult că, în sesizare, petiționarul nu face referință la baterile disciplinare prevăzute de art. 4 din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Împotriva deciziei Inspecției judiciare din 21 aprilie 2015, a declarat contestație cet. Sandulachi Pantelei, solicitînd casarea acesteia ca fiind neîntemeiată, cu atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Anton Marina, Cotruță Iurie și Clim Eugeniu care, în opinia acestuia, la 21 mai 2014 și 10 iulie 2015, au adoptat hotărîri vădit ilegale în cauza în care dînsul este parte.

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate, precum și încheierea din 22 ianuarie 2014 privind respingerea cererii de suspendare a examinării pricinii, încheierea 5 februarie 2014, prin care a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului Anton Marina, încheierea din 21 mai 2014 privind respingerea ca neîntemeiată a cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, deciziile Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014 și 10 iulie 2014, a Inspecției judiciare din 21 aprilie 2015, Completul de admisibilitate conchide că contestația declarată de cet.Sandulachi Pantelei este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Potrivit art.20 alin.(2) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la raspunderea disciplinară a judecătorilor, se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sînt invocate fapte care nu fac referință la abaterile prevazute de art.4, căreia i-a expirat termenul de prescripție prevăzut la art.5 sau care este declarată repetat, fără a aduce noi probe.

În conformitate cu prevederile art.22 alin.(2) din Legea sus indicată, în cazul în care din conținutul sesizării se constată circumstanțe prevăzute la art.20 alin.(2), inspectorul-judecător, în termen de 10 zile din data cînd i-a fost repartizată, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind vădit neîntemeiată.

Conform art.28 din aceeași Lege, Completele de admisibilitate ale Colegiului disciplinar examinează raportul/decizia și dosarul cauzei disciplinare transmise de Inspecția judiciară în vederea determinării admisibilității sau inadmisibilității sesizării.

Potrivit sesizării cet.Sandulachi Pantelei, învinuirile aduse judecătorilor Curții de Apel Chișinău Anton Marina, Cotruță Iurie și Clim Eugeniu nu au fost încadrate în lista abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 din Legea nr.178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, astfel încît sesizarea fiind depusă de petiționar contrar prevederilor art.20 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin urmare, Completul de admisibilitate reține că, depunerea contestației nu constituie temei de înlăturare a neajunsurilor la înaintarea primară a sesizării, or prin analogie cu prevederile Codului de procedură civilă, în ordine de atac urmează a fi invocate circumstanțe noi ce nu au putut fi cunoscute părților la depunerea inițială a acțiunii.

Completul de admisibilitate atestă că, un caz disciplinar poate fi examinat doar în limitele acuzării expuse în raportul/decizia Inspecției judiciare sau în sesizarea petiționarului. În acest sens, se reține că, Inspecția judiciară nu este în drept de a ieși din limitele sesizării și nu ține de competența sa de a înlătura neajunsurile sesizării sau de a presupune ce normă legală a avut în vedere petiționarul, precum că a fost încălcată de judecătorul vizat în procedura disciplinară.

După cum rezultă din conținutul sesizării și contestației depuse de cet.Sandulachi Pantelei, acesta își exprimă dezacordul cu acțiunile judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Anton Marina, Cotruță Iurie și Clim Eugeniu care, în opinia sa, au adoptat hotărîri vădit ilegale în cauza civilă în care dînsul este parte.

La acest capitol, Completul de admisibilitate notează că, conform art.15 alin.(1) din Legea nr.514 din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, justiția se înfăptuiește prin intermediul instanțelor judecătorești: Curtea Supremă de Justiție, Curțile de Apel și judecătorii.

În conformitate cu prevederile art.114 din Constituția R.Moldova, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești, iar Consiliul Superior al Magistraturii, conform art.4 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nu este instanță de judecată și verificarea legalității hotărârilor judecătorești aflate în curs de examinare nu ține de competența acestuia.

Conform Hotărârii Curții Constituționale nr.28 din 14 decembrie 2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art.22 alin.(1) lit.b) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului” în redacția Legii nr.247 din 21 iulie 2006 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Potrivit recomandărilor CM/Rec(2010)12, adoptate de Comitetul Miniștrilor la 17 noiembrie 2010, în temeiul art.15 b) din Statutul Consiliului Europei, nu poate fi antrenată răspunderea civilă sau disciplinară a judecătorului pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință și gravă neglijență.

În conformitate cu pct.25 din recomandările de la Kiev privind independența judiciară în Europa de Est, Caucazul de Sud și Azia Centrală (Kiev, 23-25 iunie 2010), procedurile disciplinare împotriva judecătorilor trebuie să implice cazurile de presupuse abateri profesionale care sînt grave și de neiertat și care discreditează sistemul judiciar. Răspunderea disciplinară a judecătorilor nu se extinde la conținutul hotărârilor sau verdictelor lor, inclusiv diferențele de interpretare juridică între instanțe, sau la exemple erori judiciare, sau la critica instanțelor.

În acest context, se menționează că independența autorității judecătorești, presupune interdicția imixtiunii în înfăptuirea justiției, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gîndire al unui judecător decît prin procedurile judiciare stabilite. O garanție suplimentară în acest context se conține în art.19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit căruia „Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărîrea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal”.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, legalitatea actelor judecătorești poate fi verificată numai de către instanța ierarhic superioară, în speța dată, de către Curtea Supremă de Justiție.

Prin urmare, dezacordul petiționarului Sandulachi Pantelei cu hotărîrile pronunțate de Curtea de Apel pe cauza concretă în care dînsul este parte, afirmațiile acestuia precum că sau comis abuzuri la adoptarea acestor hotărîri, nu sînt bazate pe o hotărîre definitivă a instanței de judecată ierarhic superioară, prin care ar fi fost constatat faptul că judecătorii vizați în cauză, la emiterea acestora au aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația în vigoare contrar practicii judiciare uniforme sau că au încălcat normele imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției, după cum susține autorul sesizării.

Concomitent, Completul de admisibilitate atestă că, judecătorul poate fi atras la răspundere disciplinară doar în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, Inspecția judiciară a constatat existența unor temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către judecător.

Completul de admisibilitate constată că, Inspecția judiciară a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, astfel în acțiunile judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Anton Marina, Cotruță Iurie și Clim Eugeniu, nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către aceștia a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, potrivit legii, judecătorul poate fi atras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv în art.4 din Legea menționată, fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

Potrivit pct.6 din Hotărârea Curții Constituționale din 14 decembrie 2010, pct.8 din Hotărârea Curții Constituționale din 07 iunie 2011, Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de instanță disciplinară, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie să stabilească dacă sînt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente constitutive abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Totodată, Completul de admisibilitate remarcă că, Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit art.4 alin.(3) lit.a) și art.7² lit.d) și e) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, verifică activitatea organizatorică a instanțelor judecătorești la îndeplinirea justiției, respectarea Codului de etică al judecătorului, conduita profesională înaltă a personalului instanțelor judecătorești și adoptă hotărâri privind petițiile cetățenilor în problemele ce țin de etica judecătorilor.

În cadrul examinării procedurii disciplinare, s-a constatat că motivele invocate de autorul sesizării, în esență indică asupra solicitării de atragere la răspundere penală a judecătorilor vizați. Referitor la argumentele invocate, precum că în acțiunile judecătorilor persistă elementele componente ale infracțiunilor prevăzute de art.328, 332, 307 Cod penal, Completul de admisibilitate atestă că, cercetarea faptelor presupuse infracționale, pentru atragerea judecătorului la răspundere penală, nu este de competența Consiliului Superior al Magistraturii sau a Colegiului disciplinar, aceasta ține de competența exclusivă a organelor de urmărire penală.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, Completul de admisibilitate nu constată careva temeuri de a considera admisibilă contestația declarată de cet.Sandulache Pantelei împotriva deciziei Inspecției judiciare 21 aprilie 2015.

Prin urmare, reținînd cele menționate și avînd în vedere faptul că, la examinarea sesizării, Inspecția judiciară a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, iar faptele invocate nu pot constitui temeuri pentru răspunderea disciplinară a judecătorului, Completul de admisibilitate conchide de a respinge contestația depusă de cet.Sandulachi Pantelei împotriva deciziei Inspecției judiciare din 21 aprilie 2015 cu privire la acțiunile judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Anton Marina, Cotruță Iurie și Clim Eugeniu.

Reieşind din cele expuse şi conform art.18, 27-28 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de admisibilitate

HOTĂRĂŞTE :

Se respinge contestaţia depusă de cet.Sandulachi Pantelei, împotriva deciziei Inspecţiei judiciare din 21 aprilie 2015 de respingere a sesizării acestuia din 08 aprilie 2015, privind atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Curţii de Apel Chişinău, Anton Marina, Cotruţă Iurie şi Clim Eugeniu.

Hotărîrea nu se supune nici unei căi de atac.

Hotărîrea se expediază părţilor şi se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Preşedinte

Elena Covalenco

Membrii

Victor Boico

Olesia Plotnic